

[Minister Ernst Christiansen.]
myndigheder og institutioner samt for erhvervsorganisationer,

Teknisk bistand er imidlertid ikke en tilstrækkelig forudsætning for at gennemføre en økonomisk udvikling. Afgørende for en bedre udnyttelse af de produktive ressourcer er, at der tilvejebringes kapital til de fornødne investeringer.

Såfremt de underudviklede lande var henvist til udelukkende at tilvejebringe kapital ved indenlandsk opsparing, ville den økonomiske udvikling i disse lande med en så lav levestandard og dermed en så begrænset spareevne kun kunne ske i et meget langsomt tempo. Overførsel af kapital fra de industrielt udviklede lande til de underudviklede lande er således et nødvendigt supplement til den tekniske bistand. Økonomisk og teknisk bistand må arbejde hånd i hånd. Anselige beløb tilføres da også de underudviklede lande direkte fra de industrialiserede lande via de private kapitalbevægelser, ved direkte investeringer, ved særlige planer såsom USAs „Point Four“-program og det britiske statssamfunds Colomboplan eller indirekte via internationale finansieringsorganer som Den internationale Bank eller Den internationale Valutafond. Der er imidlertid i mange af de lande, der behøver bistand, modvilje mod direkte bistand fra et andet land, fordi man frygter, at det skal medføre et afhængighedsforhold, som indebærer en trusel mod den politiske selvstændighed. De underudviklede lande er derfor stærkt interesserede i, at der skabes mulighed for, at udviklingen kan finansieres med kapital, der stilles til rådighed med De Forenede Nationer som mellemlid. Det er af stor betydning for FN's autoritet og indflydelse i de underudviklede lande, at organisationen forøger sin virksomhed på dette felt.

Den internationale Bank, der er en af FN's særorganisationer, har, siden den i 1947 begyndte sin virksomhed, ydet lån på ialt 2½ milliard dollars, deraf halvdelen til de underudviklede lande. I de første efterkrigsår blev en forholdsvis stor del af lånene ydet til de industrialiserede lande navnlig i Europa, hvor der var de største forudsætninger for, at lånene kunne føre til en hurtig produktionsforøgelse. I de senere år har Den internationale Bank

imidlertid stærkt forøget udlånsvirksomheden til de underudviklede lande. Den internationale Banks lån ydes kun til regeringer — altså ikke til private foretagender — og de løber normalt over et åremål af 15—20 år med sædvanlig markedsrente. I andet halvår af 1955 ydede banken lån til et samlet beløb af ca. 150 millioner dollars, udelukkende til underudviklede lande. En oversigt viser, at lånene hovedsagelig er anvendt til anlæg af kraftstationer, jernbaner, havne og veje og kun i mindre udstrækning til investeringer i industrien og landbruget. Dette er et tydeligt vidnesbyrd om, at de underudviklede lande først og fremmest har behov for at bygge anlæg, der udgør fundamentale forudsætninger for en højere økonomisk udvikling.

Formanden: Der må være mere arbejdsro i salen.

Minister Ernst Christiansen: De underudviklede landes ønske om, at der skabes større muligheder for at skaffe kapital til finansiering af den økonomiske udvikling, bevirkede, at FN's økonomiske og sociale Råd i august 1950 anmodede et ekspertudvalg om at undersøge, hvad FN yderligere kunne gøre på dette område. I udvalgets betænkning, der kom i maj 1951, blev der stillet forslag om at oprette en særlig fond under De Forenede Nationer, Special United Nations Fund for Economic Development — forkortet SUNFED — hvis opgave skulle være at yde gaver eller lavtforrentede lån til underudviklede lande til bygning af veje, kanaler, havne, skoler, hospitaler og lignende investeringer. Ekspertterne foreslog, at SUNFED fik en startkapital på 250 mill. dollars, der skulle tilvejebringes ved frivillige bidrag fra medlemslandene i deres nationale valuta. Fra dansk side har man støttet dette forslag under forhandlingerne på FN's plenarforsamlinger, og regeringen har givet udtryk for, at den vil være rede til at foreslå de bevilgende myndigheder, at der ydes et passende dansk bidrag til SUNFED, såsnart det viser sig praktisk muligt at oprette fonden, men en sådan mulighed foreligger ikke i øjeblikket, idet USA og Storbritannien, der må antages at ville blive de største bidragydere, hidtil har gjort deres tilslutning til SUNFED